

הספינה הישראלית על שרמון. כמעט על החוף הסורי. על סיפונה, ואסביבה, עוסקים אנשי-החילוץ בהכנות לגרירתה - בהסמכת החיילים הסורים שבאמטי הבנות

ספינה ישראלית התקדמה באיטיות לעבר החוף המזרחי של הכינרת. איש לא הוציא הגה מפיו. במרחק קילומטר מן החוף, ניתנה הוראה לעצור. ואז, ללא מילה מיותרת, הורדה למים סירה גדולה. כמה דמויות, לבושות בכנדיצ'ילה, קפצו אל תוך הסירה. ניפנוף יד, והדמויות החלו חותרות הלאה, לכיוון החוף. הסירה השחורה גלשה על פני המים, עד שהושמעה המלה: "כאן!" ואז חזלו ה"דמויות" לחתור. במהירות ובשקט הורידו כמה מיושבי הסירה מסכות על פניהם, גלשו אל תוך המים השקטים. כי במקום הזה בערך, נפל בבוקר של אותו יום המטוס הסורי.

★ ★ ★

שעון בקרקעית היב

עה פני המים אפשר היה לראות, סמוך מאוד לחוף המזרחי, את ספינת המשטרה שנתקעה על שרטון, ושכללה פרצה התקרית החמורה ביותר מזה שנים בין ישראל וסוריה. על החוף עצמו אפשר היה לראות מדי פעם נקודות אור, שהעידו על פעילות סורית מוגברת. תחנות הרדיו מילאו את חלליהן ב"דיווח על התקרית, סיפרו כיצד הותקפה ספינת-הסיוור עלידי המיגים, וכיצד הופל המיג למים. הן שידרו את הצהרות ירושלים ודמשק, וכל אחד שאל את עצמו: מה היה עם הסירה? איש לא העלה על דעתו, כי באותן שעות רועשות נפתחה מלחמה סודית, בעולם-

הרממה הנמצא מתחת לפני המים. הצוללים ירדו מסירתם הקטנה, צללו במהירות אל קרקעית האגם.

בצורה זו החלו מתקדמים לעבר החוף - עד שנתקלו לפתע במשהו. היה זה גוש מתכתי גדול: הכנף השמאלית של ה"מיג, וכך-הנחיתה שלו, אליו היה מחובר גלגל.

הצוללים התארגנו לחיפוש מקיף של השטח. על הקרקעית מצאו שברי-מתכת שונים, עדות לכך שהמטוס חתרסק. הם גם מצאו חלק גדול שני - כפי הנראה זנב המטוס ושבר של החלק האחורי. הם המי שיכו בחיפוש, כדי למצוא את גופת ה"טייס, אבל הם לא מצאו אותה. החפץ היחידי, שהעיד כי כאן נהרג אדם, היה שעון יד, בעל רצועה אלסטית ממתכת. כפי הי נראה שעונו של הטייס.

הפעולה התנהלה במרחק כמה עשרות מטרים בלבד מן החוף המזרחי, עליו התרכזו באותה שעה כוחות סוריים. הצוללים החלו גוררים את הכנף ואת כן-הנחיתה. כעבור מספר שעות היו השרידים בחוף טבריה.

למחרת היה העולם עסוק עדיין בחיכוך על דרישתה של ישראל לחלץ את ה-

פעולת החילוץ

סירה, ודרישת סוריה למשות את המטוס. כנף המיג הוכנסה למחסן, כוסתה היטב, והוטל איסור חמור על גילוי סוד משייתה.

★ ★ ★

חדירה סורית בחשיכה

מה עם החלק השני, שנשאר על קרקעית היב?

הוא היה מונח במרחק 150 מטרים מן החוף. בשעות היום, כאשר היו הגלים חולי-מים על פני המקום, והמים היו שוקעים בחזרה, היה קצה הנוב מתנשא מתוך המים. יכלו לראות בדיוק היכן מקומו.

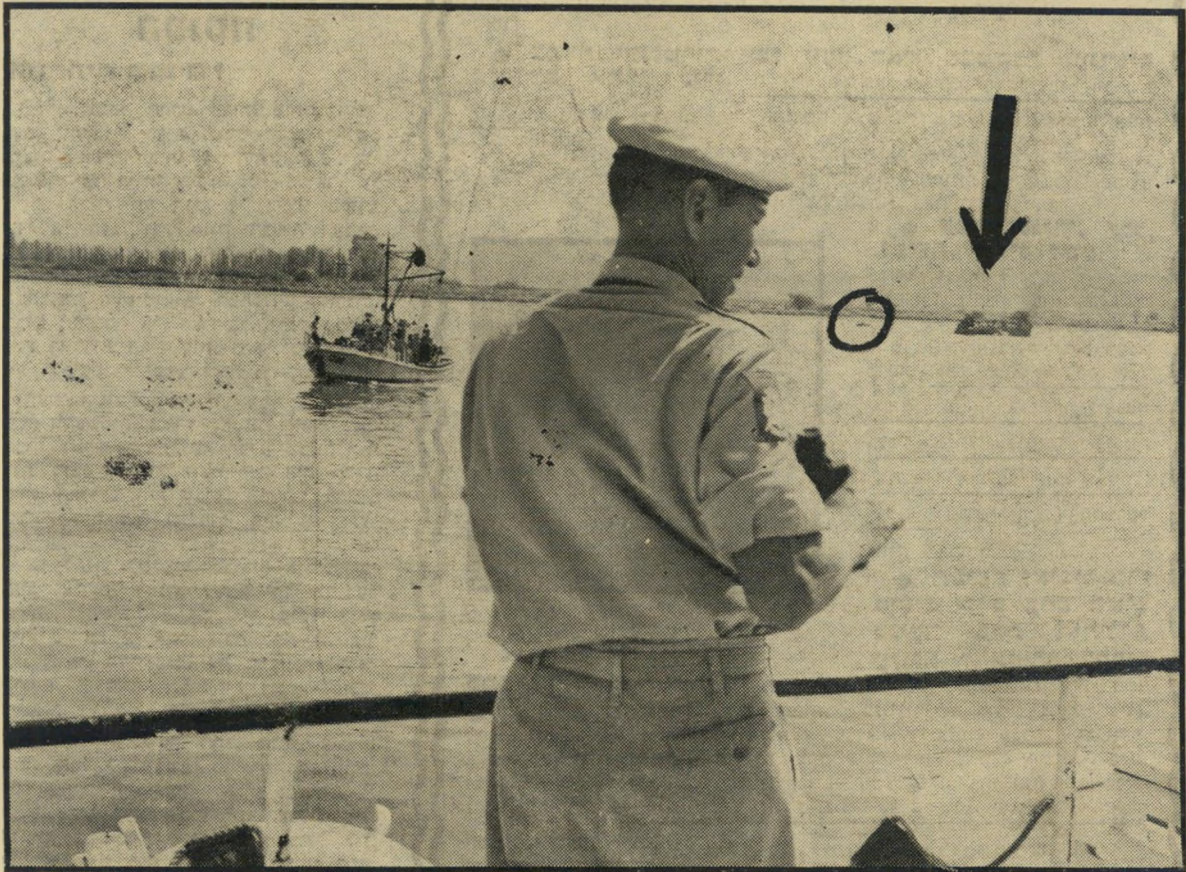
באמצעות ראש משקיפי האו"ם, הגנראל אוד בול, דרשו כי תינתן להם האפשרות למשות בעצמם את שברי המטוס. תשובת משרד החוץ בירושלים, אשר דרכו מתנהלים כל הקשרים עם האו"ם: סירוב מוחלט. כי בואת היו מכירים בסענה הסורית, שאין ר"י בינות ישראל משתרעת עד לחוף הצפון-מזרחי של הכינרת (ראה מיסגרת).

הסירוב הישראלי גרר סירוב מצד דמשק. הסורים הודיעו, כי לא ירשו לחלץ את ה"ספינה התקועה על שרטון, תחת הלוועים של תוחמים ומכונות-יירה שלהם.

המתיחות גברה מדי שעה. אוד בול טס לדמשק וחזרה בלי הרף. כל צד איים, ש"ברגע שהצד השני יעשה צעד כלשהו - יגיב בכוח. בצד הישראלי ניתנה הוראה להתכונן לחילוץ הספינה בכוח.

ואז השיג המתווכ הסקנדינבי הישג גדול: הניצחון של השכל הישר. הסורים ויתרו על דרישתם להיכנס רשמית לכינרת להוצאת ה"מטוס, אולם יש לזכור: כי השברים

היו כה קרובים לחוף הסורי, וכה רחוקים מעמדות ישראליות שקשה היה להישמר מפני חדירה סורית שקטה. דין החדירה, הסביר הגנראל בול, יהיה כדון ההסתננויות הנהר"גות מעבר לגבול היבשתי. זה יהיה בלתי חוקי, ולכן לא יקבע תקדים. והעיקר: לא יהיה צורך להקריב חיי בני-אדם.

לעיני האו"ם

מירוף, ששימשה כסירת-קשר של האו"ם, בין יחידות-החילוץ לבין המשקיפים אשר ניצבו על חופה המזרחי של הכנרת. בסירת המירוף הקטנה ישב, נוסף לקציני האו"ם, קצין קישור ישראלי בונעות שביתת-הנשק. הסירה התקרבה עשרות פעמים לחוף ממש, אולם אנשיה לא ירדו ליבשה, אף כי החליפו דברים בלי עזרת מכשירי האלחוט, עם אנשי האו"ם הנמצאים בצד הסורי.

מתנהלת עבודת החילוץ. המשקיף, המצוייד במישקפת, ניצב על סיפון ספינת-המילום סוסיטא, ששימשה מעין מסה צף של הפעולה. משמאלה מתקרבת אל הסוסיטא אחת מסירות-המנוע הישראליות אשר עסקו בחילוץ. החץ מימין מראה את הפולשת, כשהיא תקועה על שרטון, ואילו העיגול צויר מסביב לסירת